

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 23/02607

15. december 2023

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-333/21	European Superleague Company <u>Sagen vedrører:</u> 1 Skal artikel 102 TEUF fortolkes således, at den forbyder et misbrug af en dominerende stilling, der består i, at FIFA og UEFA opstiller krav i deres vedtægter (navnlig artikel 22 og 71-73 i FIFA's vedtægter, artikel 49 og 51 i UEFA's vedtægter samt enhver tilsvarende bestemmelse indeholdt i vedtægterne for medlemsforbundene og de nationale ligaer) om forudgående tilladelse fra de	UM JM KUM EM KFST	Dom	21.12.23

	nævnte enheder – som har tiltaget sig enekompetence til at tilrettelægge eller tillade internationale klubturneringer i Europa – for at en tredjepart kan etablere en ny paneuropæisk klubturnering såsom superligaen, særligt når der ikke findes nogen reguleret procedure baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier og under hensyntagen til den mulige interessekonflikt, der berører FIFA og UEFA? 2 Skal artikel 101 TEUF fortolkes således, at den forbyder FIFA og UEFA at opstille krav i deres vedtægter (navnlig artikel 22 og 71-73 i FIFA's vedtægter, artikel 49 og 51 i UEFA's vedtægter samt enhver tilsvarende bestemmelse indeholdt i vedtægterne for medlemsforbundene og de nationale ligaer) om en forudgående tilladelse fra de nævnte enheder – som har tiltaget sig enekompetence til at tilrettelægge eller tillade internationale turneringer i Europa – for at en tredjepart kan skabe en paneuropæisk klubturnering som superligaen, særligt når der ikke findes nogen reguleret procedure baseret på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier og under hensyntagen til den mulige interessekonflikt, der berører FIFA og UEFA? 3 Skal artikel 101 og/eller 102 [TEUF] fortolkes således, at de forbyder FIFA, UEFA, deres medlemsforbund og/eller de nationale ligaer at træffe foranstaltninger, der truer med at pålægge klubber, der deltager i superligaen eller deres spillere, sanktioner, på grund af den afskrækkende virkning,			

	som disse sanktioner kan have? Såfremt der pålægges sanktioner i form af udelukkelse fra turneringer eller forbud mod at deltage i kvalifikationskampe, udgør disse sanktioner da en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og/eller 102 TEUF, forudsat, at de ikke er baseret på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier? 4 Skal artikel 101 TEUF og/eller 102 TEUF fortolkes således, at bestemmelserne i artikel 67 og 68 i FIFA's vedtægter er uforenelige med disse artikler, for så vidt som disse udpeger UEFA og dens nationale forbund som »oprindelige indehavere af alle de rettigheder, der følger af de turneringer [...], som henhører under deres respektive jurisdiktion«, hvorved de deltagende klubber og enhver arrangør af andre turneringer fratages deres oprindelige ejendomsret, idet UEFA derved har tiltaget sig eneretten til markedsføringen heraf? 5 Hvis FIFA og UEFA som enheder, der kræver enekompetence til at arrangere og godkende internationale fodboldklubturneringer i Europa, på grundlag af ovennævnte bestemmelser i deres vedtægter forbyder eller modsætter sig etableringen af superligaen, skal artikel 101 TEUF da fortolkes således, at disse konkurrencebegrænsninger kunne falde ind under den undtagelse, der er fastsat i denne bestemmelse, når det tages i betragtning, at produktionen forringes i væsentlig grad, forekomsten af alternative produkter til dem, der tilbydes af FIFA/UEFA i markedet, begrænses, og innovationen hindres, når andre formater og fremgangsmåder forhindres, hvorved den potentielle			

	konkurrence på markedet elimineres og forbrugernes valg begrænses? Vil denne begrænsning være omfattet af en objektiv begrundelse, der gør det muligt at antage, at der ikke er tale om misbrug af en dominerende stilling i henhold til artikel 102 i TEUF? m.fl.			
C-488/21	Chief Appeals Officer e.a. <u>Spørgsmål:</u> i) Er den afledte opholdsret i medfør af artikel 7, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF for en slægtning i opstigende linje til en unionsborger, der er arbejdstager, betinget af slægtningens fortsatte afhængighed af arbejdstageren? ii) Er direktiv 2004/38/EF til hinder for, at en værtsmedlemsstat begrænser adgangen til sociale ydelser i form af kontantydelse for et familiemedlem, der har en afledt ret til ophold som følge af hendes afhængighed af en unionsborger, der er arbejdstager, når adgang til en sådan ydelse ville medføre, at hun ikke længere er afhængig af arbejdstageren? iii) Er direktiv 2004/38/EF til hinder for, at en værtsmedlemsstat begrænser adgangen til sociale ydelser i form af kontantydelse for et familiemedlem, der har en afledt ret til ophold som følge af hendes afhængighed af en unionsborger, der er arbejdstager, med den begrundelse, at det pågældende familiemedlem som følge af ydelsen bliver	UM JM BM UIM	Dom	21.12.23

	en urimelig byrde for medlemsstatens sociale system?			
C-718/21	Krajowa Rada Sadownictwa (Polen) <u>Emne:</u> Domstolenes uafhængighed. <u>Spørgsmål:</u> 1. Er artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union til hinder for en bestemmelse i national ret såsom artikel 69 § 1b, første punktum, i ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (lov af 27.7.2001 – lov om de almindelige domstoles organisation ([...] Dz. U. af 2020, poz. 2072), hvorefter en dommers erklæring om, at den pågældende ønsker at fortsætte i dommerembedet efter at have nået pensionsalderen, kun kan imødekommes, såfremt en anden myndighed giver samtykke? 2. Er artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union til hinder for en fortolkning af en national bestemmelse, hvorefter en erklæring fra en dommer om dennes ønske om at fortsætte i dommerembedet efter at have nået pensionsalderen, der er fremsat med forsinkelse, er uden virkning, uanset omstændighederne ved den manglende overholdelse af fristen og uanset betydningen af den manglende overholdelse af fristen for indhentelse af samtykket til, at dommeren må fortsætte i embedet?	UM JM	Dom	21.12.23

C-167/22	Kommission mod Danmark (max 25 timers parkering) <u>Emne:</u> <u>Påstande:</u> - Det fastslås, at Kongeriget Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til den frie udveksling af transportydelse som fastsat i artikel 1, 8 og 9 i Rådets og Europa-Parlamentets forordning (EF) nr. 1072/2009 ved at begrænse den maksimale parkeringsvarighed på statsejede rastepladser langs motorvejsnettet i Danmark til 25 timer. - Kongeriget Danmark tilpligtes at betale sagens omkostninger.	UM JM TRM EM BM	Dom	21.12.23

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags - type	Pro- ces- skridt	Dato
T-496/18	OCU mod SRB <u>Påstande:</u> — Endelig afgørelse (»Final Decision«) af 19. juni 2018 fra klagenævnet for Den Fælles Afviklingsinstans i sag 54/2017, anlagt mod Den Fælles Afviklingsinstans, annulleres.	MIM	O-sag	Dom	20.12.23

	— Klagenævnet for Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.				
T-216/21	Tyanair og Malta Air mod Kommissionen - Kommissionens afgørelse af 4. maj 2020 om statsstøtte SA.57082 (2020/N) – France – COVID-19 - Cadre temporaire 107(3)(b) TFEU – Garantie et prêt d'actionnaire au bénéfice d'Air France 1 annulleres. - Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne. - Sagsøgerne har ligeledes fremsat anmodning om, at der træffes afgørelse efter en fremskyndet procedure i henhold til artikel 23a i statutten for Den Europæiske Unions Domstol.	ENS	O-sag	Dom	20.12.23
T-415/21	Banca Popolare di Bari mod Kommissionen Påstande: — Unionen, repræsenteret ved Europa-Kommissionen, tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 280 mio. EUR i erstatning for økonomisk skade samt et passende beløb i erstatning for ikke-økonomisk skade, som blev forvoldt ved Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1208 af 23. december 2015 om statsstøtte SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN) ydet af Italien til Banca Tercas. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	FS	O-sag	Dom	20.12.23

C-47/21 og C-38/21	BMW Bank m.fl. 1. Vedrørende lovmæssighedsfiktionen i henhold til artikel 247, § 6, stk. 2, tredje punktum, og artikel 247, § 12, stk. 1, tredje punktum, i Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (lov om ikrafttræden af den borgerlige lovbog, herefter »EGBGB«): a) Er EGBGB's artikel 247, § 6, stk. 2, tredje punktum, og artikel 247, § 12, stk. 1, tredje punktum, uforenelige med artikel 10, stk. 2, litra p), og artikel 14, stk. 1, i direktiv 2008/48/EF, for så vidt som disse bestemmelser fastslår, at aftalevilkår, der er i strid med betingelserne i artikel 10, stk. 2, litra p), i direktiv 2008/48/EF, alligevel opfylder kravene i EGBGB's artikel 247, § 6, stk. 2, første og andet punktum, og artikel 247, § 12, stk. 1, andet punktum, nr. 2), litra b)? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende: b) Følger det af EU-retten, navnlig af artikel 10, stk. 2, litra p), og artikel 14, stk. 1, i direktiv 2008/48/EF, at EGBGB's artikel 247, § 6, stk. 2, tredje punktum, og artikel 247, § 12, stk. 1, tredje punktum, ikke skal anvendes, for så vidt som disse bestemmelser i EGBGB fastslår, at aftalevilkår, der er i strid med betingelserne i artikel 10, stk. 2, litra p), i direktiv 2008/48/EF, alligevel opfylder kravene i	JM	O-sag	Dom	21.12.23

	EGBGB's artikel 247, § 6, stk. 2, første og andet punktum, og artikel 247, § 12, stk. 1, andet punktum, nr. 2), litra b)? Uanset hvorledes spørgsmål [...] 1.a) og b) besvares: 2. Vedrørende de obligatoriske oplysninger i henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2008/48/EF: a) Skal artikel 10, stk. 2, litra p), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at det rentebeløb, der påløber pr. dag, og som skal angives i kreditaftalen, skal beregnes i henhold til den kontraktlige debitorrente, der er anført i aftalen?				
C-124/21 P	International Skating Union mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: —Den Europæiske Unions Rets dom, International Skating Union mod Kommissionen (sag T-93/18) ophæves, for så vidt som Europa-Kommissionen blev frifundet i appellants søgsmål. —Kommissionens afgørelse af 8. december 2017 i sag AT. 40208 — Den Internationale Skøjteunions opstillingsregler annulleres. —Kommissionen og intervenienterne tilpligtes at betale omkostninger i forbindelse med nærværende sag og søgsmålet for Retten.	UM	O-sag	Dom	21.12.23
C-667/21	Krankenversicherung Nordrhein	MIM UIM	O-sag	Dom	21.12.23

	<u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 9, stk. 2, litra h), i forordning (EU) 2016/679 (generel forordning om databeskyttelse, herefter »databeskyttelsesforordningen«) fortolkes således, at en sygekasses medicinske tjeneste ikke må behandle sin arbejdstagers helbredsoplysninger, som er en betingelse for vurderingen af den pågældende arbejdstagers erhvervsevne? 2. Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål benægtende med den konsekvens, at en undtagelse i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra h), fra det i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, fastsatte forbud mod behandling af helbredsoplysninger kommer i betragtning: Skal der i et tilfælde som det foreliggende udover de i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 3, fastsatte bestemmelser også tages hensyn til andre databeskyttelsesretlige bestemmelser, og i givet fald hvilke? 3. Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål benægtende med den konsekvens, at en undtagelse i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra h), fra det i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, fastsatte forbud mod behandling af helbredsoplysninger kommer i betragtning: Afhænger lovligheden af behandlingen af helbredsoplysninger i et tilfælde som det forelig-	JM			

	gende desuden af, at mindst en af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, er opfyldt? 4. Har databeskyttelsesforordningens artikel 82, stk. 1, special- eller generalpræventiv karakter, og skal der tages hensyn til dette ved fastsættelsen af størrelsen af den immaterielle skade, som den dataansvarlige henholdsvis databehandleren pålægges at erstatte på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 82, stk. 1? 5. Afhænger fastsættelsen af størrelsen af den immaterielle skade, der skal erstattes på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 82, stk. 1, af graden af den dataansvarliges henholdsvis databehandlerens skyld? Må der navnlig tages hensyn til en ikke foreliggende eller ringe skyld hos den dataansvarlige henholdsvis databehandleren til fordel for denne?				
C-66/22	Infraestruturas de Portugal et Futrifer Indústrias Ferroviárias I. Er den udelukkelsesgrund, der er fastsat i artikel 57, stk. 4, litra d), i direktiv 2014/24/EU, et område, der er forbeholdt den ordregivende myndighed at træffe afgørelse om? II. Kan en national lovgiver fuldt ud erstatte den afgørelse, som en ordregivende myndighed skal træffe i henhold til artikel 57, stk. 4,	EM ENS	O- sag	Dom	21.12. 23

	litra d), i direktiv 2014/24/EU, med en generel afgørelse (med virkningerne af en afgørelse) fra konkurrencemyndigheden om at pålægge en tillægssanktion i form af et forbud mod at deltage i offentlige udbudsprocedurer i en vis periode, som er truffet i forbindelse med påleggelsen af en bøde for overtrædelse af konkurrencereglerne? III. Skal en ordregivende myndigheds afgørelse vedrørende en økonomisk aktørs »pålidelighed« for så vidt angår overholdelsen (eller den manglende overholdelse) af konkurrencereglerne uden for rammerne af den konkrete udbudsprocedure forstås som nødvendigheden af at foretage en begrundet vurdering af den økonomiske aktørs relative egnethed, som udgør et konkret udtryk for retten til god forvaltning i henhold til artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder? IV. Kan den løsning, der er vedtaget i portugisisk ret ved artikel 55, stk. 1, litra f), i Código dos Contratos Públicos (lov om offentlige kontrakter), hvorefter udelukkelse af en økonomisk aktør fra en udbudsprocedure på grundlag af en overtrædelse af konkurrencereglerne, der er begået uden for rammerne af den konkrete udbudsprocedure, beror på den afgørelse, som konkurrencemyndigheden træffer i forbindelse med anvendelsen af en tillægssanktion i form af et forbud mod at indgå kontrakter i en procedure, hvor det er				

	konkurrencemyndigheden selv, der i denne forbindelse vurderer, om de trufne korrigerende foranstaltninger er hensigtsmæssige, anses for at være i overensstemmelse med EU-retten og navnlig med artikel 57, stk. 4, litra d), i direktiv 2014/24/EU? V. Er den løsning, der er vedtaget i portugisisk ret ved artikel 70, stk. 2, litra g), i Código dos Contratos Públicos (lov om offentlige kontrakter), og som begrænser muligheden for at udelukke et tilbud som følge af tungtvejende indikationer for handlinger, aftaler, adfærd eller oplysninger, der kan fordreje konkurrencereglerne, til den konkrete udbudsprocedure, hvor denne adfærd konstateres, ligeledes i overensstemmelse med EU-retten og navnlig med artikel 57, stk. 4, litra d), i direktiv 2014/24/EU?				
C-96/22	Companhia de Distribuição Integral Logista Portugal <u>Spørgsmål:</u> 1. Udgør de kvantitative grænser for overgang til forbrug, der er fastsat i punktafgiftslovens artikel 106, kvantitative indførelsesrestriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 34 TEUF, for så vidt som nævnte artikel 106 bestemmer, at de erhvervsdrivende i de sidste fire måneder af hvert år alene må markedsføre cigaretter i	SUM SKM	O- sag	Dom	21.12. 23

	mængder, der ikke overstiger den gennemsnitlige månedlige mængde cigaretter, der er overgået til forbrug i de seneste tolv måneder umiddelbart forud for perioden? 2. Er det i strid med de regler om punktafgiftens forfald, der er indført ved artikel 7 og 9 i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008, at pålægge de mængder cigaretter, der overstiger den kvantitative grænse for overgang til forbrug, som er fastsat i punktafgiftslovens artikel 106, stk. 2, den afgiftssats, der er gældende på tidspunktet for indleveringen af afslutningsangivelsen i overensstemmelse med punktafgiftslovens artikel 106, stk. 7?				
C-278/22	ANTERA <u>Spørgsmål:</u> 1. Er operationel leasing og/eller langtidsudlejning af biler omfattet af direktiv 2006/123/EF (Tjenesteydelsesdirektivet), som angivet i Håndbog i Gennemførelsen af Tjenesteydelsesdirektivet eller »servicedirektivet« af 13. marts 2008 udstedt af Generaldirektoratet for det Indre Marked og Tjenesteydelser? Skal en person, der udøver virksomhed med operationel leasing (men ikke finansiell leasing) og/eller langtidsudlejning af biler, betragtes som et finansieringsinstitut som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 575/2013?	ERST	O-sag	Dom	21.12.23

	2. Hvis første led i det første spørgsmål skal besvares bekræftende og det andet led benægtende, er indrømmelsen af bemyndigelsen til Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga (det kroatisk tilsynsagentur for finansielle tjenesteydelser) (HANFA) til at føre tilsyn med leveringen af operationelle leasing-tjenester og/eller langtidssudlejning af biler i henhold til artikel 6, stk. 1, i lov om leasing, og til at stille yderligere krav til og fastsætte yderligere begrænsninger for erhvervsdrivende, der udøver en sådan virksomhed, forenelig med artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, sammenholdt med artikel 9-13 i direktiv 2006/123/EF? 3. Skal artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 9-13, i direktiv 2006/123/EF, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor et moderselskab i en medlemsstat gennem et datterselskab har til hensigt at levere tjenesteydelser i en anden medlemsstat af samme type, som det leverer i den oprindelige medlemsstat, fortolkes således, at en national lov (lov om leasing) kan pålægge datterselskabet yderligere krav og begrænsninger og dermed gøre det vanskeligt eller mindre attraktivt at udøve den pågældende virksomhed?				

C-396/22 – C-398/22	Generalstaatsanwaltschaft Berlin m.fl. Sag C-396/22 vedrører: 1. Skal en procedure til fastsættelse af en samlet straf også anses for omfattet af anvendelsesområdet for artikel 41, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, som affattet ved rammeafgørelse 2009/299/RIA, hvis afgørelsen ganske vist træffes ved dom på grundlag af en mundtlig forhandling, men der under denne hverken kan foretages en prøvelse af domfældelsen eller en ændring af den straf, der er tildelt for den enkelte strafbare handling? 2. Er det foreneligt med EU-rettens forrang, at den tyske lovgiver i § 83, stk. 1, nr. 3, Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (lov om international retshjælp i straffesager) har udformet tilfældet, hvor den pågældende ikke selv var til stede under den retssag, der førte til afgørelsen, som en absolut hindring for overgivelse, selv om artikel 4a, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA som affattet ved rammeafgørelse 2009/299/RIA, kun fastsætter en fakultativ nægtelsesgrund i dette tilfælde? Sag C-397/22 vedrører: 1. Skal artikel 4a, stk. 1, litra a), nr. i), i rammeafgørelse 2002/584/RIA, som affattet ved rammeafgørelse 2009/299/RIA, i tilfælde af	JM	O-sag	Dom	21.12.23

	forkyndelse af en indkaldelse for en voksen bofælle fortolkes således, at den udstedende judicielle myndighed skal dokumentere, at den berørte person faktisk har modtaget indkaldelsen, eller skal artikel 4a, stk. 1, litra a), nr. i), i rammeafgørelse 2002/584/RIA, som affattet ved rammeafgørelse 2009/299/RIA, fortolkes således, at forkyndelsen for den voksne bofælle dokumenterer det faktiske kendskab, hvis den berørte person ikke sandsynliggør, at han ikke har fået kendskab til indkaldelsen, og af hvilke grunde? 2. Skal begrebet »retssag« i artikel 4a, stk. 1, litra a), nr. i), i rammeafgørelse 2002/584/RIA, som affattet ved rammeafgørelse 2009/299/RIA, i forbindelse med en gennemført appelsag fortolkes således, at det refererer til den retssag, der førte til afgørelsen i første instans, hvis kun den sigtede har appelleret afgørelsen, og appellen er blevet forkastet? 3. Er det foreneligt med EU-rettens forrang, at den tyske lovgiver i § 83, stk. 1, nr. 3, Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (lov om international retshjælp i straffesager) har udformet tilfældet, hvor den pågældende ikke selv var til stede under den retssag, der førte til afgørelsen, som en absolut hindring for overgivelse, selv om artikel 4a, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, som affattet ved rammeafgørelse				

	2009/299/RIA, kun fastsætter en fakultativ nægtelsesgrund i dette tilfælde? Sag C-398/22 vedrører: 1. Skal begrebet »retssag« i artikel 4a, stk. 1, litra a), nr. i), i rammeafgørelse 2002/584/RIA, som affattet ved rammeafgørelse 2009/299/RIA, i forbindelse med en gennemført appelsag fortolkes således, at det refererer til den retssag, der førte til afgørelsen i første instans, hvis kun den sigtede har appelleret afgørelsen, og appellen enten er blevet forkastet, eller dommen i første instans er blevet ændret til vedkommendes fordel? 2. Er det foreneligt med EU-rettens forrang, at den tyske lovgiver i § 83, stk. 1, nr. 3, Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (lov om international retshjælp i straffesager) har udformet tilfældet, hvor den pågældende ikke selv var til stede under den retssag, der førte til afgørelsen, som en absolut hindring for overgivelse, selv om artikel 4a, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, som affattet ved rammeafgørelse 2009/299/RIA, kun fastsætter en fakultativ nægtelsesgrund i dette tilfælde?				